

FRANCESC DE P. MESTRES, editor d'El Cep i la Nansa

fauna animal

bardera poch ens ha sorprès, de nou, amb el seu tercer llibre. Després d'un *penúltim vòmit* nihilista i irreverent, i després d'un reguitzell de *contes breus per llegir-los d'amagat*, irònics i amb regust de sàtira postmoderna, l'autor rememora la seva infantesa i adolescència al poble. Els animals, la gent grotesca, la violència que ens amara com espècie... Fidel al seu estil, bardera poch ha escrit un llibre ben diferent dels anteriors però amb el segell d'aquell qui escriu sense concessions. Minimalisme, intensitat, el·lipsis gairebé impossibles, la frontalitat de la narració en primera persona... Un llibre viu, evocador, molt allunyat dels espais urbans actuals i dels no-llocs, un recull de contes en què les antigues pessetes conviuen amb l'euro, els animals amb les persones, les persones amb els animals, les pedres amb els nens, els lectors amb l'autor, l'autor amb els lectors... Una convivència, esclar, no sempre fàcil.